

Ezitare

Adina Speranta

în ceaşca de cafea
a clocotit
(spun vrăjitoarele)
viaţa mea
în zaţul maroniu
se ascund chipuri
uneori zâmbete
mai des lacrimi

decantează lichidul dens
privirea tatălui
vocea lui recitând poezii
strigătele copiilor iarna
agonia unui curcan
cu gâtul pe jumătate tăiat
tufe de crini năpădite de melci
iluziile din cartea de sub pernă
atâţia fulgi topiţi în păr
migrenele din dimineţi obose
lacrimi

ţin ceaşca în palme
ca pe o candelă
şi nu am curajul să beau

adina v.

24.11.2018